

Jr 29,11 – 14a Sf 1,7a.14; 2,3 1Te 5,1 – 11

Matouš 25,14 – 30 Ježíšovo podobenství o hřivnách 2

Sestry a bratři,

dnes je poslední neděle církevního roku. Ve zvěstování křesťanských církví zaznívají myšlenky účtování, hodnocení lidského života, jeho pomíjivosti, a také téma Božího soudu – Kristova 2. příchodu ve slávě. Slyšeli jsme z Mt evangelia známé Ježíšovo podobenství o hřivnách – talentech. Řecké slovo „talenton“ (latinsky talentum) znamenalo původně jednotku váhy, později stanovené velké množství stříbra či zlata (v hodnotě našich mnoha set tisíc korun). Podle vykladačů Bible by první služebník pracoval na svěřenou mu částku 16 let! Takže Pán svěřil všem svým služebníkům velké jmění. Ani poslední služebník s jedinou hřivnou nedostal svěřeno málo a musel mít důvěru svého pána. /Jiří Mrázek: Evangelium podle Matouše, str. 421/

Jaký je význam Ježíšova „pro podnikatelského“ podobenství pro nás? *Všichni* jsme byli obdarováni (a to hodně, štědře!) – schopnostmi, talenty, jedinečnými vlohami, nadáním. Není nikdo, kdo by nebyl obdarován. Byli jsme obdarováni *Bohem* (v podobenství je pánem – hospodářem Bůh, Kristus). Podle jeho moudrosti, podle jeho svrchovaného rozhodnutí. V podobenství to máme vyjádřeno slovy: „... každému podle jeho schopností.“ Nemáme se rozhlížet po druhých lidech, jestli nedostali od Boha více; nemáme závistivě sledovat, že tenhle má obdarování, které já nemám a tolik bych ho chtěla. Všichni jsme obdarováni podle svých schopností a možností. A jde o to – nezahodit, nezakopat svěřené nám dary od Boha. Nepromarnit svěřené obdarování, nepromarnit život a čas nám zde na zemi darovaný.

Pán Bůh není nerealistický maximalista, dobře ví o našich nevelkých silách a omezených možnostech. Také v našem biblickém příběhu nechce pán po služebníkovi s pěti hřivnami, aby mu přinesl 20 nebo 50. Ani po pracovníkovi se dvěma hřivnami, aby mu vrátil 10 nebo 15. Pán po nás chce aktivitu, to znamená práci, službu ve prospěch druhých, takovou, kterou můžeme zvládnout, která je v našich silách.

Všimněme si slov 3. služebníka, který svěřené dary zakopal a nerozmnožené je pánovi vrátil: „Pane, poznal jsem, že jsi tvrdý... Báť jsem se...“ Byla to jeho mylná představa pána. Služebník se ho bál. Strach. Strach, který nás ochromuje, paralyzuje. I my máme mnohé mylné představy o Bohu – že je krutý a zlý, že je tvrdý ve své spravedlnosti. Někteří lidé se ho bojí tak, že o něm raději nechtějí nic slyšet, vytěsní ho ze své mysli, ze svého života, nehledají ho, raději řeknou – žádný Bůh není, protože se bojí, kdyby přece jen byl...

Ale biblický Bůh Hospodin je spravedlivý a současně trpělivý, shovívavý, milosrdný. Když vidí naši snahu, naši aktivitu, tak je připravený nám pomoci, když náš elán ochabuje a naše síly slábnou. Jen to nesmíme předem vzdát, nemáme své hřivny – dary zakopat. Hospodář v našem příběhu odcestoval. Je obrazem Krista, který po svém nanebevstoupení do Boží dimenze není mezi námi viditelně, fyzicky přítomen. Máme očekávat jeho 2. příchod ve slávě plni víry a lásky, v aktivitě a službě druhým.

Sestry a bratři, v závěru církevního roku pokorně prosme, aby náš Pán při hodnocení našeho života, naší práce a služby – aby nám řekl: „Správně služebníku dobrý a věrný, služebnice dobrá a věrná. Vejdi a raduj se u svého Pána.“

Amen.

/Jindřiška Buttová, Krč 26. 11. 2023/